ECLI:LV:RIRT:2019:1128.C33363719.3.S

Lietas Nr.C33363719
Lietas arhīva Nr.C-3637-19/23

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2019.gada 28.novembrī

Rīgas rajona tiesa, tiesnese I.Gaile,
rakstveida procesā izskatīja vienkāršotās procedūras lietu SIA "Jūrmalas namsaimnieks" prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2019.gada 22.maijā SIA "Jūrmalas namsaimnieks" cēla tiesā prasību vienkāršotās procedūras lietā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar zemesgrāmatu informāciju par īpašumu, atbildētājs ir dzīvokļa Nr./adrese/ (turpmāk arī – dzīvoklis), īpašnieks.

Prasītāja apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/, saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu un pilnvarojuma līgumu Nr.1.2-16/194, kas noslēgts ar Jūrmalas pilsētas domi 2014.gada 11.februārī.

Maksa par dzīvojamā mājas apsaimniekošanu un pārvaldīšanu noteikta saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" un Ministru kabineta 2017.gada 11.jūlija noteikumiem Nr.408 "Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksas aprēķināšanas kārtība".

Atbildētājs laikā no 2018.gada 1.augusta līdz 2019.gada 28.februārim nav veicis maksājumus, nav nodevis ūdens skaitītāja rādījumus, līdz ar to ir izveidojies parāds 1357,42 *euro*.

Līdz prasības sagatavošanas brīdim atbildētājs parādu nav samaksājis un nav apstrīdējis prasītājas izrakstītos rēķinus, tādējādi atbildētājs ir apliecinājis savu piekrišanu maksājumu lielumam un kārtībai.

Prasītāja, pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13.pantu, Civillikuma 1587., 1652.pantu, Civilprocesa likuma 1., 26., 128., 129.pantu un 30.^{3}nodaļu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumu parādu par laiku no 2018.gada 1.augusta līdz 2019.gada 28.februārim 1357,42 *euro* un visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus, kā arī atzīt prasītājas tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) vai līdz brīdim, kad procenti sasniedz pamatparāda summu.

[2] 2019.gada 4.jūlijā tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi.

Atbildētājs norāda, ka prasību neatzīst. Atbildētājs paskaidro, ka prasītāja prettiesiski, izmantojot atbildētāja vecumu un likumu nepārzināšanu, ir atbildētājam izrakstītajos rēķinos no 2017.gada līdz 2019.gadam iekļāvusi pozīciju "'Ūdens un kanalizācija (mājas starpība)". Atbildētājs norāda, ka prasītājas aprēķinātā atbildētāja parāda summa ir lielāka, nekā patiesais atbildētāja parāds prasītājai. Atbildētājam nav vienam pašam jāmaksā par mājas 126 dzīvokļu ūdens patēriņa starpību, tas netiek paredzēts likumos un arī judikatūrā ir atzīts, ka šāda pienākuma dzīvokļa īpašniekam nav.

Prasītāja jau trešo reizi vēršas tiesā pret atbildētāju, tādējādi realizējot pret atbildētāju diskrimināciju.

Vēlas piesaistīt savu iebildumu pamatošanai profesionālu juristu, iesniegt pretprasību, papildus pierādījumus un paskaidrojumus. Atbildētājs norāda, ka sevis pārstāvēšanu uztic savam dēlam /pers. A/. Uzskata, ka lietas izskatīšanai jānotiek mutvārdu procesā, kā tas ir bijis citās līdzīgās lietās, piesaistot lielu juridisko profesionāļu un masu mediju uzmanību. Tiesas noteiktajā termiņā paskaidrojumus nav varējis sniegt veselības stāvokļa dēļ, ko pierāda apstāklis, ka nosūtīto prasības pieteikumu atbildētājs saņēmis tikai 2019.gada jūnija vidū.

Ņemot vērā minēto, lūdz prasību noraidīt.

[3] 2019.gada 8.augustā tiesā saņemta prasītājas atsauksme par atbildētāja 2019.gada 4.jūlija paskaidrojumiem un iebildumiem.

Prasītāja norāda, ka atbildētāja kā dzīvokļa īpašnieka pienākumi nav saistāmi ne ar atbildētāja vecumu, ne veselības stāvokli. /pers. A/ ir pats darbojies kā komercsabiedrības dalībnieks daudzdzīvokļu māju apsaimniekošanas jomā, kas ir jāņem vērā.

Prasītāja piekrīt, ka parāda lielāko daļu veido ūdens patēriņa starpība, bet tā aprēķināta, pamatojoties uz normatīvajiem aktiem, jo atbildētājs ilgstoši neveica ūdens skaitītāju verifikāciju, tomēr prasītāja uzreiz neuzsāka ūdens patēriņa starpības aprēķināšanu un šīs starpības iekļaušanu atbildētājam izrakstītajos rēķinos. Ūdens skaitītāji verificēti tikai 2018.gada oktobrī, pēc vairākkārtējiem atgādinājumiem. Atbildētājs nav veicis savu pienākumu, reizi mēnesī nodot ūdens skaitītāja mērījumus un verificēt ūdens skaitītājus, līdz ar to viņam ir pienākums apmaksāt ūdens patēriņa starpību.

[4] 2019.gada 25.novembrī tiesā saņemti atbildētāja papildus paskaidrojumi, kur pēc būtības tiek atkārti tie paši iebildumi, kas izteikti 2019.gada 4.jūlijā tiesā saņemtajos atbildētāja paskaidrojumos.

Papildus atbildētājs norāda, ka prasītāja savā atsauksmē ir atzinusi to, ka ir rīkojusies patvaļīgi, nevis saskaņā ar normatīvajiem aktiem.

Turklāt prasītāja nav informējusi atbildētāju rakstiski ne par to, ka ir beidzies ūdens skaitītāju verifikācijas termiņš, ne arī par to, ka 2017.gada beigās tiks uzsākts aprēķināt atbildētājam visas mājas ūdens patēriņa starpību, kas ir nesamērīgi liela. Tiklīdz 2018.gada oktobrī prasītāja telefoniski informēja par verifikācijas nepieciešamību, tas 2 nedēļu laikā arī tika izdarīts, kas netieši apliecina, ka atbildētājs nebija saņēmis informāciju par verifikācijas nepieciešamību.

Atbildētājs uzskata, ka prasītāja, iekļaujot atbildētāja rēķinos dzīvojamās mājas ūdens patēriņa starpību, faktiski ir piemērojusi atbildētājam nesamērīgi lielu līgumsodu, kas ir amorāli, ņemto vērā atbildētāja lielo vecumu.

Atbildētājs vēlas iesniegt pretprasību. Deviņu mēnešu rēķinos, no 2017.gada decembra līdz 2018.gada janvārim un no 2018.gada aprīļa līdz 2018.gada oktobrim, prasītāja atbildētāja rēķinos ir nepamatoti iekļāvusi izdevumus par ūdens patēriņa starpību par 2142,77 *euro*, ko atbildētājs lūdz

piedzīt no prasītājas kā atbildētāja zaudējumus. Tā kā saņem tikai vecuma pensiju 385 *euro*, lūdz atbrīvot no valsts nodevas par pretprasības iesniegšanu.

Lūdz izskatīt lietu tiesas sēdē, jo prasītāja ir maldinājusi atbildētāju un rīkojusies ar viltu, vēlas piesaistīt savu iebildumu pamatošanai profesionālu juristu. Lietas izskatīšanai jānotiek mutvārdu procesā, kā tas ir bijis citās līdzīgās lietās, piesaistot lielu juridisko profesionāļu un masu mediju uzmanību. Lietas izskatīšanai jānotiek sēdē mutvārdos, tas ļautu noskaidrot patiesību un nostādītu abas puses vienādos apstākļos.

[5] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{26}panta pirmo daļu, tiesa, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus, izlemj lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Tiesa var lietu iztiesāt tiesas sēdē arī pēc savas iniciatīvas. Ja tiesa atsaka lūgumu iztiesāt lietu tiesas sēdē, to norāda spriedumā.

Atbildētājs savos paskaidrojumos norādījis, ka vēlas uzklausīšanu tiesas sēdē, lai tiktu nodrošināta pušu līdztiesība, kā arī, lai atbildētājs var savu iebildumu pamatošanai varētu piesaistīt profesionālu juristu, kā arī lielu juridisko profesionāļu un masu mediju uzmanību.

Tiesa norāda, ka arī rakstveida procesā izskatot lietu, tiesa izvērtē lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus. Lietas izskatīšana rakstveida procesā neierobežo pušu Civilprocesa likuma 74.pantā noteiktās tiesības. Lietā ir iesniegti pušu paskaidrojumi, kā arī atbildētājs plaši izklāstījis savu iebildumus pret prasību un tiesai nav nekāda pamata uzskatīt, ka atbildētāja paskaidrojumi norāda uz atbildētāja tiesisko zināšanu nepietiekamību un to, ka rakstisku paskaidrojumu sniegšana nenodrošina pušu līdztiesību. Atbildētāja norādītais pamatojums par lietas iztiesāšanu tiesas sēdē nav pietiekams un tiesa neatrod pamatu lietas izskatīšanai tiesas sēdē, jo strīda izšķiršanai pušu sniegtie paskaidrojumi un dokumenti tiesas ieskatā ir pietiekami.

Pie šādiem apstākļiem tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem paziņots. Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesim.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi un novērtējusi prasības pieteikumu un lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Kā izriet no lietā iesniegtās Zemesgrāmatas informācijas par īpašumu, atbildētājs kopš 2000.gada 8.septembra ir reģistrēts kā dzīvokļa īpašuma Nr./adrese/, kadastra numurs /numurs/, īpašnieks.

Atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septītajai daļai un pamatojoties uz 2014.gada 11.februāra pilnvarojuma līgumu Nr.1.2-16/194 par Jūrmalas pilsētas pašvaldības valdījumā esošo privatizēto dzīvojamo māju pārvaldīšanu Jūrmalas pilsētas dome uzdeva un prasītāja apņēmās veikt Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā minētās obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības līguma 1.pielikumā minētajās Jūrmalas pilsētas domes valdījumā esošajās dzīvojamās mājās, tām funkcionāli piederīgajās palīgēkās, būvēs un funkcionāli piesaistītajos zemes gabalos. Atbilstoši minētā līguma pielikumā norādītajam prasītāja pārvaldīšanas darbības veic arī dzīvojamā mājā /adrese/. Turklāt par minēto pušu starpā strīds nepastāv.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmajā daļā noteikts, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana), maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus, maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes, (..) un pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus (..).

No minētā izriet, ka visus izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam ir pienākums maksāt atbildētājam, bet prasītājai ir tiesības saņemt maksu no dzīvokļu īpašniekiem par sniegtajiem pakalpojumiem.

[7.1] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu no 2018.gada 1.augusta līdz 2019.gada 28.februārim 1357,42 *euro*.

Atbildētājs prasību neatzīst, norāda, ka maksa par ūdens starpību ir aprēķināta nelikumīgi un nepamatoti.

[7.1.1] Kā izriet no prasītājas iesniegtā atbildētājas norēķinu pārskata, atbildētājam izrakstītajiem rēķiniem, ūdens un kanalizācijas (mājas starpības) patēriņa aprēķiniem, kā arī paša atbildētāja iesniegtās prasītājas rēķinu sadalījuma pa posteņiem par tikai par laiku no 2017.gada decembra līdz 2018.gada oktobrim, tad atbildētājs nav sniedzis prasītājai informāciju par ūdens skaitītāja rādījumiem kopš 2018.gada janvāra, turklāt atbildētājs minēto arī nenoliedz.

Tāpat no lietā iesniegtajiem dokumentiem redzams, ka atbildētājs vispār nav veicis samaksu par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem par laika posmu, par kuru celta prasība, proti, no 2018.gada 1.augusta līdz 2019.gada 28.februārim. Atbildētājs arī neapgalvo, ka samaksu veicis.

Tiesa arī konstatē, ka atbildētājs faktiski apstrīd tikai to prasītājas rēķinos norādīto summu, kas attiecas uz ūdens un kanalizācijas patēriņa aprēķinu, par citām rēķinos iekļautajām summām un aprēķiniem nekādi iebildumi nav celti.

Tā kā prasība celta par parādu, kas izveidojies laikā no 2018.gada 1.augusta, tiesai nav nekāda pamata saskaņā ar Civilprocesa likuma 192.pantu pārsniegt prasījuma robežas un vērtēt pirms minētā datuma prasītājas izrakstīto rēķinu un aprēķinu pamatotību. Turklāt saskaņā ar Tiesu informācijas sistēmā pieejamajiem datiem no atbildētāja prasītājas labā ar 2019.gada 15.janvārī spēkā stājušos Rīgas rajona tiesas 2019.gada 4.janvāra spriedumu ir piedzīts apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parāds 2152,92 *euro* par laiku no 2017.gada 1.jūlija līdz 2018.gada 31.jūlijam, atzīstot prasītājas prasību par pamatotu, kas savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 203.panta trešo daļu liedz lietas dalībniekiem citā procesā apstrīdēt tiesas nodibinātos faktus, kā arī no jauna celt tiesā prasību par to pašu priekšmetu uz tā paša pamata, izņemot likumā noteiktos gadījumus.

Līdz ar to secināms, ka atbildētājs nav veicis samaksu par apsaimniekošanu un komunālajiem maksājumiem no 2018.gada 1.augusta līdz 2019.gada 28.februārim.

[7.1.2] Atbildētājs norāda, ka prasītāja nepamatoti tikai atbildētājam ir aprēķinājusi dzīvojamās mājas /adrese/, ūdens patēriņa starpību, un prasītāja nedrīkstēja aprēķināt ūdens patēriņa starpību atbildētājam, jo tas ir nelikumīgi un par to nav lēmuši dzīvokļu īpašnieki.

Tiesa jau konstatēja, ka prasītāja apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/, atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septītajai daļai un pamatojoties uz 2014.gada 11.februāra pilnvarojuma līgumu Nr.1.2-16/194 ar Jūrmalas pilsētas pašvaldību.

Saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta trešās daļas 2.punktu un piekto daļu, tā kā lietā nav ziņu, ka dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona ar nodošanas-pieņemšanas aktu būtu pārņēmusi dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības, un dzīvokļu īpašnieki, likumā noteiktajā kārtībā savstarpēji vienojoties, noteikuši kā tiek noteikta katra dzīvokļa īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu, tad dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamo siltumenerģijas, ūdensapgādes, kanalizācijas, asenizācijas, sadzīves atkritumu apsaimniekošanas un lifta pakalpojumu apmaksas kārtība un kritēriji, pēc kuriem tiek noteikta katra dzīvokļa īpašnieka

apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu, kā arī kārtību, kādā dzīvokļu īpašnieki tiek informēti par attiecīgā līguma nosacījumiem, noteic Ministru kabinets.

Tādējādi tas, ka par ūdens patēriņa starpības aprēķināšanas kārtību nav lēmuši dzīvokļu īpašnieki, ir pamats minēto jautājumu risināt Ministru kabineta noteiktajā kārtībā, nevis neaprēķināt ūdens patēriņa starpību vispār.

Savukārt saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" (šeit un turpmāk redakcijā, kas bija spēkā laikā no 2014.gada 6.novembra līdz 2019.gada 21.novembrim) 19.[1]punktu "(..) ūdens patēriņa starpību sadala atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam starp šādiem dzīvokļu īpašniekiem (ja tādi ir dzīvojamā mājā): kuri nav iesnieguši informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vismaz trīs mēnešus pēc kārtas; kuru atsevišķajos īpašumos ūdens patēriņa skaitītāji nav uzstādīti; kuri atkārtoti nav ļāvuši pārvaldniekam veikt savā dzīvokļa īpašumā esošo ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudi, ja pārvaldnieks par šādas pārbaudes veikšanu rakstiski paziņojis vismaz nedēļu iepriekš, nosūtot paziņojumu uz dzīvokļa īpašumu, kurā plānota skaitītāju pārbaude; kuru dzīvokļa īpašumā esošo ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudē konstatēts, ka ūdens patēriņa skaitītāji ir bojāti, tie nav noplombēti, to plombējums ir bojāts vai tie nav verificēti triju mēnešu laikā pēc verificēšanas termiņa beigām".

Atbildētājs neapstrīd, ka dzīvokļa ūdens skaitītāju verifikācija netika veikta līdz 2018.gada oktobrim, līdz ar to prasītājai bija tiesisks pamats aprēķināt dzīvojamās mājas ūdens patēriņa starpību saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 19.[1]punktu un sadalīt to starp dzīvokļu īpašniekiem, kuri nav izpildījuši minētās tiesību normas prasības, neatkarīgi no tā, vai tas bija tikai viens pats atbildētāja dzīvoklis, vai arī vairāki dzīvokļi.

Tādējādi prasītājas rīkojās saskaņā ar tiesību normām, veicot dzīvojamās mājas ūdens patēriņa starpības aprēķinu.

Lietā arī nav pamata konstatēt, ka prasītājas aprēķinātā ūdens patēriņa starpība ir lielāka nekā visai dzīvojamajai mājai piegādātā ūdens apjoms un neatbilst Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 22.punktam.

Savukārt ūdens patēriņa starpības rašanās iemeslus prasītājai kā pārvaldniecei ir pamats noskaidrot tikai tad, ja saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 30.punktu ir saņemts attiecīgs dzīvokļa īpašnieka pienākums, un atbildētājs nenorāda, ka būtu ar šādu pieteikumu pie prasītājas vērsies un atbilde nav sniegta.

Atbildētājs nepamatoti atsaucas uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012. gada 23.maija spriedumu lietā Nr. SKC – 250/2012, jo minētajā lietā spriedums pamatos un balstīts uz citām tiesību normām, kas bija spēkā līdz Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" pieņemšanai.

Turklāt atbildētājs arī nepamatoti norāda, ka prasītājai bija jāinformē rakstiski atbildētājs par to, ka dzīvoklī uzstādīto skaitītāju verificēšanas termiņš ir beidzies, ka prasītāja aprēķinās atbildētāja dzīvoklim ūdens patēriņa starpību un gatavojas celt prasību tiesā par parāda piedziņu, jo šāds prasītājas pienākums neizriet no tiesību normām.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 33.[2]punktu, "Pārvaldnieks līdz 2013.gada 31.oktobrim informē dzīvokļu īpašniekus par šo noteikumu 19.[1]punktā minēto ūdens patēriņa starpības sadales kārtību, kā arī par šo noteikumu 33.[1] un 33.[8]punktā minētajiem termiņiem" un nav pamata uzskatīt, ka prasītāja šo pienākumu līdz 2013.gada 31.oktobrim nav veikusi.

Turklāt kā redzams no prasītājas iesniegtajiem rēķiniem, tad 2018.gada oktobra un arī turpmākajos rēķinos aprēķinātais ūdens patēriņa starpības apmērs nepārsniedz 1,5 m^3 un rēķinos, pretēji atbildētāja apgalvojumam, nav iekļauta summa par ūdeni, kas aprēķināta gan pēc dzīvojamās mājas ūdens patēriņa starpības, gan arī pēc skaitītāja, jo pēc skaitītāja aprēķins ir norādīts 0.

[7.1.3] Tā kā tiesa konstatējusi, ka prasītāja ūdens patēriņa starpību atbildētājam aprēķinājusi saskaņā ar tiesību normām, nav nekāda pamata uzskatīt, ka aprēķinātās summas ir uzskatāmas par līgumsodu un lietas izskatīšanā nav nekāda pamata vērtēt prasības summas atbilstību tiesību normām, kas noteic līgumsoda aprēķināšanas pamatu un apmēru.

[7.1.4] Atbildētājs norāda, ka pilnvaros lietā sevi pārstāvēt savu dēlu /pers. A/.

Tā kā lietā nav iesniegta Civilprocesa likuma 85.panta pirmajā daļā noteiktā notariāli apliecinātā pilnvara, kas var apliecināt fizisko personu pārstāvību lietā, tiesai nav pamata uzskatīt, ka atbildētājs ir pilnvarojis kādu citu personu pārstāvēt viņa intereses izskatāmajā lietā. Līdz ar to nav pamata arī ņemt vērā prasītājas norādīto par atbildētāja pilnvaroto personu, jo lietā tādas nav.

[7.2] Līdz ar to tiesai nav pamata konstatēt, ka prasītāja ir veikusi ūdens patēriņa starpības aprēķinu nepamatoti vai pretlikumīgi.

Ievērojot minēto, tiesai nav pamata apšaubīt arī prasītājas iesniegtos pierādījumus un prasījuma pamatotību. Tiesa atzīst, ka no prasības pieteikuma, tam pievienotajiem pierādījumiem redzams, ka prasītāja ir nodrošinājusi atbildētājam piederošajā dzīvoklī komunālos pakalpojumus un apsaimniekošanu, bet atbildētājs nav veicis maksājumus un savus kā dzīvokļa īpašnieka pienākumus, kā rezultātā izveidojies parāds, jo nav pamata secināt, ka skaitītāja periodisko verificēšanu bija jānodrošina prasītājai, bet atbilstoši Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 15.1.punktam, skaitītāja periodisko verificēšanu nodrošina dzīvokļa īpašnieks, ja skaitītājs uzstādīts par attiecīgā dzīvokļa īpašnieka līdzekļiem.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams pamatparāds par apsaimniekošanu un komunālajiem maksājumiem no 2018.gada 1.augusta līdz 2019.gada 28.februārim 1357,42 *euro*.

[7.3] Attiecībā par pārējiem atbildētāja argumentiem tiesa norāda, ka tie neietekmē lietu pēc būtības, līdz ar to tie nav vērtējami, atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, kas noteic, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (skat. *ECT 1994.gada 19.aprīļa sprieduma „Van de Hurk v. The Netherlands" 61.punktu*).

[8] Atbildētājs savos 2019.gada 25.novembrī tiesā saņemtajos paskaidrojumos norāda, ka vēlas celt pretprasību, un lūdz piedzīt no prasītājas 2017.gada decembra līdz 2018.gada janvāra rēķinos un 2018.gada aprīļa līdz 2018.gada oktobra rēķinos atbildētāja ieskatā nepamatoti iekļautos izdevumus par ūdens patēriņa starpību 2142,77 *euro* kā atbildētāja zaudējumus un vienlaicīgi lūdz atbrīvot atbildētāju no valsts nodevas par pretprasības iesniegšanu, jo saņem tikai vecuma pensiju 385 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 136.panta pirmo daļu atbildētājs ir tiesīgs līdz brīdim, kad lietas izskatīšana pēc būtības pabeigta, pirmās instances tiesā celt pret prasītāju pretprasību, šā panta trešā daļa noteic, ka tiesa vai tiesnesis pieņem pretprasību, ja: starp sākotnējo prasību un pretprasību iespējams savstarpējs ieskaits; pretprasības apmierināšana pilnīgi vai daļēji izslēdz sākotnējās prasības apmierināšanu; pretprasībai un sākotnējai prasībai ir savstarpējs sakars un to kopīga izskatīšana sekmēs lietas ātrāku un pareizāku iztiesāšanu.

Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[24]panta pirmo daļu atbildētājs ir tiesīgs celt pretprasību paskaidrojumu sniegšanai noteiktajā termiņā.

Nepelna ievērību atbildētāja 2019.gada 4.jūlijā tiesā iesniegtajos paskaidrojumos norādītais, ka prasības pieteikumu atbildētājs saņēmis tikai 2019.gada jūnija vidū un saņemšanu kavēja objektīvi apstākļi, jo tas neapstiprinās ar lietā esošajiem dokumentiem. Turklāt nav arī nekāda pamata uzskatīt, ka šādas pretprasības iesniegšana atbildētājam objektīvu iemeslu dēļ nebija iespējama arī pēc 2019.gada 4.jūlija līdz pat 2019.gada 25.novembrim.

Turklāt saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{22}panta otro daļu, Civilprocesa likumā minētās civilprocesuālās tiesības, kas saistītas ar lietas sagatavošanu iztiesāšanai, puses ir tiesīgas izmantot ne vēlāk kā septiņas dienas pirms paziņotā lietas izskatīšanas laika, bet atbildētājs pretprasību iesniedzis 2019.gada 25.novembrī, kaut arī lietas izskatīšanas laiks noteikts pēc trīs dienām, proti, 2019.gada 28.novembrī, par ko atbildētājam paziņots 2019.gada 11.septembrī.

Par atbildētāja tiesībām un pienākumiem atbildētājs informēts 2019.gada 24.maijā nosūtot viņam prasības pieteikumu ierakstītā pasta sūtījumā Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Paskaidrojumu sniegšanas termiņš tika noteikts 30 dienas no prasības pieteikuma nosūtīšanas dienas.

Līdz ar to pretprasības iesniegšanas termiņš ir nokavēts un tās pieņemšanai nav pamata, līdz ar to nav pamata arī lemt par atbildētāja atbrīvošanu no valsts nodevas samaksa par pretprasības iesniegšanu.

Pretprasības nepieņemšana šīs civillietas ietvaros nav šķērslis šāda prasības pieteikuma iesniegšanai tiesā vispārējā kārtībā, atbilstoši Civilprocesa likuma 127. un 128.panta noteikumiem.

Šāds lēmums nekavē lietas virzību, līdz ar to, saskaņā ar Civilprocesa likuma 441.panta pirmās daļas nosacījumiem, nav pārsūdzams.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu sprieduma rezolutīvajā daļā norādāmas prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no nesamaksātās parāda summas, ņemot vērā Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[10] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 203,61 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 *euro*.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu un 42.panta pirmo daļu, no atbildētāja par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – starpība, ko prasītāja nav samaksājusi par tiesas dokumentu nosūtīšanu – 1,12 *euro*.

[11] Ievērojot Civilprocesa likuma 204.^{1}panta pirmās daļas nosacījumus, spriedums labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no tā likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.panta pirmo daļu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 41.panta pirmo daļu, 42.panta pirmo daļu 92.-97.pantu, 189.-195.pantu, 204.^{1}pantu, 250.^{25}pantu, 250.^{27}pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Jūrmalas namsaimnieks", reģistrācijas numurs 40003426429, apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumu parādu no 2018.gada 1.augusta līdz 2019.gada 28.februārim 1357,42 *euro* un tiesas izdevumus 206,91 *euro*, kopā 1564,33 *euro* (viens tūkstotis pieci simti sešdesmit četri *euro* un 33 centi).

Atzīt SIA "Jūrmalas namsaimnieks", reģistrācijas numurs 40003426429, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda summas 1357,42 *euro*, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Samaksa veicama SIA "Jūrmalas namsaimnieks" bankas norēķinu kontā LV55PARX0007040550003, AS "Citadele banka" vai norēķinu kontā Nr.LV57HABA0551008923379, AS "Swedbank".

Atteikt pieņemt /pers. A/ pretprasības pieteikumu pret SIA "Jūrmalas namsaimnieks". Nolēmums daļā par atteikšanos pieņemt /pers. A/ pretprasību nav pārsūdzams.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,12 *euro* (viens *euro*, 12 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi maksājami: Tiesu administrācija, reģ.Nr.90001672316, Valsts kase, konta Nr.LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī norāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kodu – 21499 un datus lietas identificēšanai.

Lai netiktu uzsākta tiesas nolēmuma piespiedu izpilde, tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas rajona tiesas kancelejā.

Noteikt, ka tiesas spriedums izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2}pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā, noraksts būs pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 27.decembrī.

Tiesnese I.Gaile